

[Aksel Larsen.]

veringskorn. Hvis man gør det, opnaar man at komme de høje Priser paa Frihandelskorn til Livs.

Man vil sige, det koster Staten Penge. Ja, vel, det er en Art indirekte Tilskudsordning, men den vil være langt sundere, fordi den sænker Omkostningsniveauet for Landbrugsproduktionen herhjemme, og den virker altsaa i den rigtige Retning. Saa bør man naturligvis gøre det, man afslog at beslutte sig til, da vi behandlede Kornloven, nemlig ved en saadan Import af Foderstoffer fra Udlandet at sørge for, at det lille Landbrug, der er henvist til at købe Foderstoffer for at klare sig, faar forholdsmæssigt langt den største Tildeling. Derved sørger man for, at Statstilskuddet i det Omfang, der er Tale om et Statstilskud, kommer paa de rigtige Steder, hvilket man ikke sørger for, hvis man gennemfører de Forslag, der foreligger her, for saa vil det som saa ofte tidligere blive det store Landbrug, der henter den overvældende Part af Gevinsten hjem og bliver endnu mere velhavende, end det har været hidtil, medens Husmændene og alle smaa Landmænd kommer til at sidde med Smerten.

Med disse Bemærkninger vil jeg tilsige vort Partis Medvirken til en Behandling af de her foreliggende Lovforslag. Vi vil gaa ind i et sagligt og samvittighedsfuldt Arbejde for at faa udredet, hvad det er rimeligt, at Landbruget faar i Betaling for sine Produkter, men vi ønsker ogsaa, at der bliver, maaske for første Gang i mange, mange Aar, foretaget en saadan saglig og indgaaende Udredning, saa Tinget for en Gangs Skyld, naar det vedtager Love vedrørende Landbrugspriser og -produktion, ogsaa virkelig ved, hvad det vedtager Love om.

Jørgen Jørgensen: Der vil fra alle Sider være Enighed om, at Samfundet gør vel i at indrette Forholdene paa en saadan Maade, at Landbrugets Produktionsmuligheder udnyttes stærkest muligt. Landbruget forældede Produkter er for Tiden Landets vigtigste Valuta. Det er disse Landbrugets Produkter, der skal skaffe Grundlag for de Forsyninger udefra, som kan sætte Hjulene i Gang i vore Virksomheder og gøre det muligt at faa de mange nødvendige Varer ind i Landet, som Befolkningen længselsfuldt venter paa. Derfor er det i Samfundets velforstaaede Interesse, at Forholdene lægges saaledes til Rette, at Landbruget opfordres til at udnytte enhver Mulighed, der

foreligger for at skaffe den størst mulige Produktion.

Det naturlige og rimelige vilde være, at vore Landbrugsprodukter, som gaar til Eksport, blev betalt med en Pris, der svarede til Produktionsomkostningerne. Naar der overalt i Verden er et Behov for Levnedsmidler, som Tilfældet er for Tiden, er der noget mærkeligt og urimeligt i, at Danmark, der leverer de bedste Varer, der findes paa dette Omraade, ikke kan opnaa Priser, som kan dække Omkostningerne ved Varernes Fremstilling. Den nu afsluttede Overenskomst med England betyder ganske vist en ikke ringe Forbedring af Priserne, men dog ikke tilstrækkeligt til helt at dække Landbrugets stadig stigende Udgifter, Udgifter, som ogsaa i betydelig Udstrækning paavirkes af Prisforhøjelser i de Lande, Danmark handler med.

Men altsaa selv med de forbedrede Eksportpriser faar Landbruget ikke en Betaling, der gør Produktionen helt lønnende. Under de særlige Forhold, hvorunder Handelen mellem Landene nu for Tiden foregaar, hvor det er Staten, der slutter Aftalerne, og hvor der ved Aftalerne nødvendigvis maa tages et vist Hensyn til at sikre Indkøbsmuligheder for nødvendige Varer, som Befolkningen har Brug for, faar Staten ogsaa nogen Forpligtelse til at medvirke til, at Landbruget faar Arbejdsvilkaar, der nogenlunde svarer til andre Befolkningsgruppers Stilling. Jeg er derfor enig i den Betragtning, der ligger til Grund for de foreliggende Lovforslag, og jeg anser det for ønskeligt og nødvendigt, at Staten for det kommende Aar ligesom for indeværende Aar garanterer visse Priser til Producenterne for derigennem at bidrage til, at Produktionen kan fortsætte uden alt for store Svingninger.

Udgangspunktet, som Landbrugsministeren har taget for sine Forslag, er den Ordning, vi traf i Fjor, med Tillæg af Udgiftstigningen, der er fremkommet siden, og da de foreliggende Regnskabsresultater synes at give Udtryk for, at der paa den Ordning Grundlag, som vi har nu, kun har været Mulighed for en beskeden Forrentning af Landbrugskapitalen, er det givet, hvad der ogsaa fra alle Sider her er givet Udtryk for, at de nugældende Priser maa sættes op.

De Tal, Driftsbureauet er kommet til, er paa visse Omraader skønsmæssigt anslaaet, og det kan ikke være anderledes, naar det skal gælde frem i Tiden; f. Eks. er der ingen, der ved, om de Priser, der er ansat for Indkøb af Foderstoffer, bliver de virkelig gældende Priser i det kommende